

Metsiemme stahnovilaisten kokemuksen avulla valtaamme uudet mekanismit ja työvälineet

KUVASSA: Kaasugeneraattoriauto saapuu Perevalsin pirassalle tukki-kuorman kanssa. Kuormassa on 16,6 fm. puutavaraa. Auto on projektie-rattu kuljettamaan 10 fm kuormia.

(Foto — G. Ankudinov)

Kaasugeneraattoriauto on omak-suttava täydellisesti

(Kaasugeneraattoriauton ajan. tov. S. MINKKISEN kirjoitus)

Olen jo noin kymmenkunta vuotta ajanut autoa. Jo v. 1924 lähtien olen ollut ajamassa puutavaraa Lososiinan autobaasalla. Ensimmäinen työskentelin bensini-autoilla, mutta nyt olen työskennellyt kaasugeneraattoriautoilla. Minulle annettiin ajettavakseni ensimmäisiä kaasugeneraattoriautoja, jotta baasallamme tuli. Tällä samalla autolla olen ajanut toverini kanssa lähes 9.000 kilometriä, ja on automme mitä parhaimmassa kunnossa.

Kaasugeneraattoriauton ajossa ja käytössä ei ole mitään salaisuutta, jonka vuoksi voi jokainen ajuri oppia sitä kunnollisesti käyttämään. Ennenkaikkea kaasugeneraattoriauton käyttö on opittava täydellisesti. Samalla vaatii kone huolellista ja hyvää hoitoa, jolloin se myöskin työskentelee hyvin. Toisaalta kaasugeneraattoriauton hyvään työskenteleeseen on yhtenä ennakkoehtona polttopuutalouksen. Kaasugeneraattoriauto tarvitsee ehdottomasti aivan kuivat polttopuut, mutta tällä kertaa ei vielä meillä Lososiinan autobaasalla ole tätä kyetty järjestämään. Polttopuut ovat kosteita ja niissä on tuolta, joten ne suuresti häiritsevät kaasugeneraattoriauton käyntiä.

Mitä tulee meidän baasallamme kaasugeneraattoriauton omaksumiseen, on sanottava, että meillä on vielä paljon ajureita, jotka huolimattomasti suhtautuvat kaasugeneraattoriautoihin. Ei tarkkaavaisesti ja huolellisesti hoideta konetta, jonka vuoksi koneet työskentelevät vielä heikosti. Samoin on vielä paljon nuoria ajureita, jotka eivät ole omaksuneet kaasugeneraattoriauton t-tnikkua.

Minä ja minun toverini A.

T. Honkala

PAJUNEN — FILATOV

Puhken saapui juna asemalle. Kilvan juoksivat matkustajat matkatavaroita kantaen kukin omiin vaunuihinsa ja astuivat mukavasti paikalle lempi-asemaansa.

Veturin kumua vihellys ilmoittaa matkustajille junan lähdöstä. Rautateen teräksinen rinta huohtelee syvään, purkan nokisista kideastaan vaalean harmaita höyry- ja savupölyjä, jotka keveästi leijailivat pureskassa pakkasilmassa aivan yllä.

Lotkahdellen vierivät vaunut pyörivät kiskojen päällä, ensin hitaasti ja sitten tasaisesti tasaisesti yhtämittaisesti hienoksi tärinäksi junan kiihtyessä pimeässä yössä välähteleviä kiskoja myöten pohjoista kohti.

Yhdeksän vaunun valaistussäde kutsuu istua kaksista, toinen hieman lämpimämpi ja toinen vasta 30 vuotta ikäinen. He keskustelivat puoli kelloa äänellä matkansa ensivaikeuksista.

Nuorempi heistä on Karjalan tunnettu vitsilänselkittäjä metsätyöläis-stahnovilainen tov. Valde Pajunen.

Siinä vaunun penkillä istuessaan saivat Valden kaksit kysymään matkastaan, jonka naurulla kysyttiin, mistä se suusta pistivät ulos pokasahan pöytä ja sitten tasaisesti tasaisesti yhtämittaisesti hienoksi tärinäksi junan kiihtyessä pimeässä yössä välähteleviä kiskoja myöten pohjoista kohti.

maan työtä. Ansaitti kirveensä ja sen kanssa avulla jonkun verran rahaa. Kirveesti palasi Valde kotiin viemään äidille lääkärin. Mutta ankara tunti uurti äidin terveyden juuri siihen mennessä, kun Valde palasi, eikä hän ehtinyt pelastaa äitinsä elämää. Tässä lähtien kierteli Valde ympäri pohjoista Suomea metsätyöläisistä ja puristi lap- suusvuosiensa kalleinta hiekkä ja verta tukkipäätönsä hyönteisistä ja ver- väksi. Hän jo silloin tunsi palavaa vi- hänsä näitä hänen äitinsä murhaajan rahapääkseen omistajia vastaan.

Mutta nämä muistot viipyvät hänessä vain tuokion verran. Valden kate- kirkastuu ja hänen kumartuneet hui- tiansa suoristuvat.

— Nyt, — kertoo Valde ajatuksi- saan, — en olekaan ilman päämäärää matkalla työtä hakemaan. Olenhan matkalla kilpatoverini Filatovin luok- se. Menen tutustumaan Filatovin työ- menetelmiin ja samalla tulen anta- maan työkokemuksiani hänelle, sekä muille Kolodozerskin punktiin stahno- vilaisille. Samalla se muodostuu vasta- sahojennolle, kunnes Karhumäen ase- malle saavuttua junailija hänet si- tä herättää.

Karhumäeltä jatketaan matkaa nu- tolla Puutosia kohti. Rasittavalla au- tomatkalla valittaan leivähdyspaikka- tien varrella oleva Tshelmushin kylä. Leivähdysajan käyttäen Pajunen kes- kusteluun lomalle kotinsa juuri sa-

Lopetettava huolimaton suhtautuminen kaaderien vakiinnuttamiseen

Puolue ja hallitus kiinnittävät erikoista huomiota väkijoukkojen metsätyökaaderien luomiseen Karjalan metsätyömailla. Mutta tästä huolimatta paikkojen pääl- lä, lespromhooseissa ja mekani- soiduilla baasoilla, suhtaututaan vielä välinpitämättömästi tähän tärkeään kysymykseen.

Niinpä koko Karellesin stsee- missä on jätetty täyttämättä puolueen ja hallituksen osoitta- ma kontrolliluku väkijoukkojen kaaderien muodostamisen alalla. Kun kaikkiaan pitäisi Karjalan metsätyömailla olla väkijoukko- kaadereja 16.000 henkilöä, niin tällä kertaa on vain 10.600 hen- keä. Ei yksikään lespromhoosi ole täyttänyt sille annettua pla- nua kaaderityöläisten kasvatuksen alalla. Mekanisoiduista ba- soista vain Pain mekanisoi- tu baasa on täyttänyt tehtävänsä tällä alalla. Karellesin kaaderi- osastolla selvitetään kysymystä siitä, että mikä ei ole asutoja kaaderityöläisiä varten. Mutta tämä ei ole riittävä selitys. Sillä todellinen syy on siinä, että lespromhoosien ja baasojen tih- reä käyttö on ollut suhteutunut väkijoukkojen kaaderien muo- dostamiskysymykseen. Luotetaan vain siihen, että sitten kun tar-

vitaan miehiä saadaan niitä vär- väämällä ulkopuolelta Karjalan jne. Mutta tällainen sesonkima- laus kaaderikysymykseen on jo aikojen sitten hyljätty ja tuomittu kelpaamattomana ja meidän metsätyötehtävien suori- tusta vastaamattomana.

Jos tarkastelemme tilannetta väkijoukkojen kaaderien kasvatuksen ja vakiinnuttamisen alalla esim. Lososiinan autobaasalla, niin ei tilanne osottaudu yhtään paremmaksi yleisestä tilanteesta. Kaikkiaan pitäisi planin mukaan baasalla olla 600 väkijoukko- metsätyöläistä, mutta tällä kertaa on vain 478 henkilöä. Miten on sel- itettävissä se, että baasalla ei ole planinmukaista määrää väkijou- kko kaadereja? Vain sillä, että baasalla ei ole luotu työläisille kunnollisia kulttuuri- ja elin- oloja.

Työläisten asunnot ovat vielä suurimmaksi osaksi erittäin huonot. Parakeissa vallitsee epäsan- taaraiset olosuhteet. Kauppajär- jestö ei työskentele joustavasti, joten työläisten elintarpeilla va- rustelu on vielä puutteellista jne. On luonnollista, että työläiset eivät ole kiinnostettuja jäämään baasalle väkijoukko kaaderiksi. Mutta tätä ei huomioi baasan johto, puolue- eikä ammattiliitto- järjestö, eikä ole lähtenyt päät- tävästi luomaan kunnollisia kult- tuuri- ja elinoloja, joka on yksi chto kaaderien vakiinnuttami- seksi baasalla.

Kaaderien vakiinnuttamisteh- tävää onkin tämänhetken tärkeim- piä tehtäviä Karjalan metsätyö- mailla. Sillä voiton meille meidän antaa ennenkaikkea tekniikan vallanneiden ihmisten pysyvä kaaderisto.

T. H.

KUVASSA: Lososiinan baasan metsätyöläis-stahnovilainen tov. NIKOLAI SOLMAN.

(Foto — G. Ankudinov)

Kaistasyysteemillä hakkuu edistää juontautusta

Hakkaaja-tuhansikko NIKOLAI SOLMAN kirjoitus

Tällä kertaa työskentelen kol- mihenkisessä prikaadissa, joten 2 hakkaaja ja yksi juontautaja puut- pirssalle. Lyhyellä matkalla suori- tetaan juontautus jumpparilla ja pitimmällä matkalla pankko- reellä.

Hakkuuprosessin olemme jär- jestäneet siten, että työ käyisi mahdollisimman hyvin. Kun me- nemme metsään, otamme kaistan ja hakkaamme tien sen alusta perälle saakka, jota myöten voi suoritaa juontautuksen. Tien kahta puolen suoritamme hakkuun sit- ten, että toinen alkaa hakata toi- sesta päästä palsta ja toinen toisesta päästä. Puut kaadamme suoraan tien sivuun, niin että ha- vut ja oksat jäävät yksin jäljiin

tien varrelle, samoin jäävät puut kahtapuolta tien yhdensuuntais- tista tien kanssa. Täten on he- vosmiehen hyvä ajaa puut pois palstalta. Mutta jos ajo tapahtuu lyhyellä matkalla otamme kum- pikin oman kaistan ja ajomies käy vuoronperään kummankin kaistalta hakemassa kuorman, jolloin aina pitää olla kuorma valmis. Täten muodostuu kova kilpailu hakkuun ja ajon välillä.

Työn oikein organisoinnin kanssa käytämme työvälineitä ti- viisti työhön, joten emme hukkaa yhtään sitä turhaan. Itse huole- dimme, että työvälineet ovat hy- vissä kunnossa, joten ei työn suoritus koskaan kärsi työvälinei- den huonosta kunnosta.

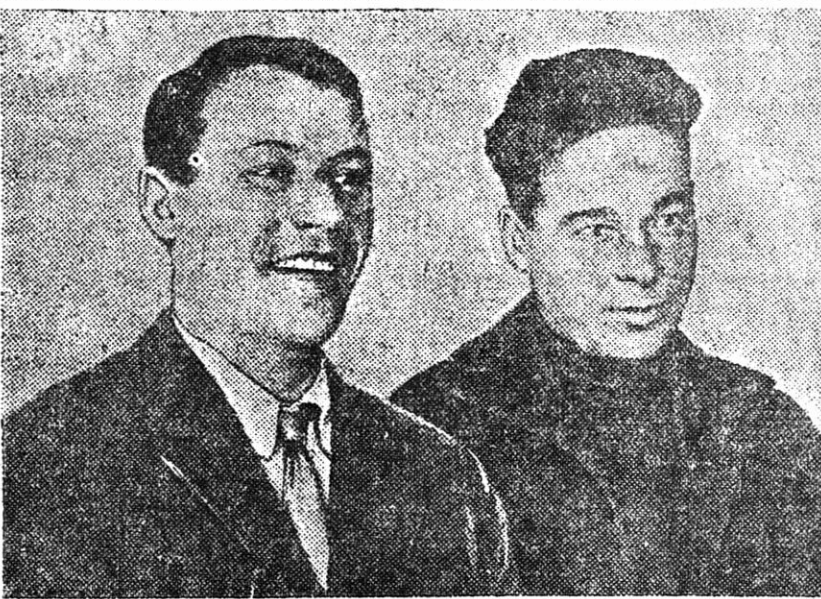
Täten organisoinnilla hakkuun käy juontautuksen hyvin, ei yhtään hakkaamamme puuta jää met-

Saatava riittävä kor-jausvälineistö

(Mekanikko SILJUTININ kirjoitus)

Lososiinan autobaasalla on hy- vä ajureita, jotka ovat vallanneet kaasugeneraattoriautot. Täten on selitettävissä se, että heistä useat ylittävät ajonorminsa reis- sulla. Normi käsittää reissulla 10 fm, mutta heistä monet aja- vat 18—14 fm.

Koneet joutuvat usein seisomaan siksi, että baasalla ei ole remontiverstaasit täydellisiä. Ei ole esim. sähkövalamohdollisuuksia. Karellesin tämä pitäisi ottaa huomioon ja turvata suurimmat baasat valukoneistolla. Sitten ei ole organisoitu autojen suojaa. Tämä vaikuttaa erittäin haitalli- sesti erikoisesti kaasugeneraatto- reihin, jotka vaativat suurempaa huolenpitoa. Korjausvälineistö riippuu paljon se, miten baasojen koneet kykenevät toimimaan.

KUVASSA tt. FILATOV ja PAJUNEN

Foto — J. Roskin

puneen ordenilla palkittu nuoren kar- jankasvattajan tov. Anna Andrejevna Kljusharevan kanssa. Keskustelun ke- keiseksi kysymykseksi muodostui sa- manlainen radion ilmoitama SSSR:n Yliokouluun sotilaskollegium- antama tuomio trotskilaisten isä- namme kaupustelijoiden juttua. Hy- väksyen he molemmat vahvistivat tuomion.

Jälleen istuivat miehet autoon ja matka jatkui nopeasti Puutosiin. Pajunen keskusteleen saavuttua ottaa lespromhoosin tihreä puolen apulainen tov. Pehman ja rajonin puoluejärjestö- edustajat tov. Pajunen vastaa suu- rella ilahtuksella. Viikkajär- vähd- tyn mielipiteitä metsätyötehtävistä ra- jonissa ja samalla ilmoitettiin su- mankin kilpailutoverin itsetuomauksen täyttö.

— Pajunen on hakanut 3.150 fm ja Filatov 3.050 fm.

Nopeasti joutui matka lespromho- osin varauksella autolla Puutosista Ko- lodozerskin punkille — Puutosista vie- lä lähes sata kilometriä.

Kolodozerskin punktiin sisäsi- ssa konttorihuoneistossa syntyi vilkkaat- ta Pajunen astuttua ovesta sisään. To- verin vastaanoton jälkeen oli Paju- sen ensimmäinen kysymys: — Tietääkö Filatov tulostasi? — Ei tiedä, tulette hänelle aivan yllätyksenä, vastaa punktiin päällikkö Kokuksin.

Pajuselle annetaan paljon kysymy- siä tilanteesta Matroosassa ja ennen- kaikkea sillä hakkuualueella, jossa hän työskentelee. Samanlaisia kysymyksiä saatelee Pajuselta Filatovin hakkuu- alueeseen nähden.

Palomskin hakkuualueella, jossa Filatov työskentelee, on keskimääräi- nen työntuottavuus 10 fm, jota vas- toin yleinen työntuottavuus punk- tilla on 6,2 fm. Metsä on 75 % tukki- metsää jne.

Pajunen hakkuualueella Matroosassa on keskimääräinen työntuottavuus 22 fm. Metsä 50 % kuusitukki- mei- sää jne.

Myöskin iltaan asti käy vilka- keskustelu punkin konttorissa. Eriko- sesti luontuu keskustelu eri hakkuu- alueita saapuneiden stahnovilaisten il- mestyessä konttoriin. Saapuneiden joukossa on muunmuassa punkin erä- tunnettu stahnovilainen tov. Krivo- nogov, joka oli matkalla Filatovin tu- tustustukseen Filatovin ja Pajunen työtoimittajien.

Kolmessa reessä, joita nopeajalkai- set hevoset kiidättivät villittävät met- siän johtavalla tiellä, istuu kussakin kolme miestä. Miehet turkkilain kää- rityksinä ovat painautuneet rekin pohjalla oleviin heiniin, ettei heistä näy kuin ylösnostetut turkkien kau- lukset. Jälkimmäisessä reessä istuu Pa- junen ja mieheissään seuraa tien varrella muuttavia maisemia. Silloin tällöin hän olonsa mukavudesta ki- kuttelle vapaitaan lämpimän huopa- tussan sisällä. Tie pönnuttelee jyrk- känteisten mienhänjanteiden yli to- siinaan nousten ja sitten painautuu syvästi notkoon pujahtaan puron yli tai taipuen joutuu jyrkästi kaarek- si, ikäänkuin yhä laajemmin tahtoa- näyttävä matkustajille koskemattomia metsärikkoja.

— Onpa tässä jyrkää ja solakkaa metsää, tuumii Valde.

Kolmantoista kilometrin taival tal- tuu nopeasti ja jo puolenpäivän a- kkaan auneen eteen pieni Palomskin lampi, jonka rannalla on parakeja.

Hevosien pysähtyttyä parakin eteen miehet astuvat reksiä pienempää. Konttorirakennukseen. Pajunen saate- taan Filatovin kaksihuoneiseen kod- kkaaseen asuntoon, jossa Filatovin va- mo ottaa tulijat vieraanvaraisesti vas- taan.

— Mieheni on metsässä, selittää vaimo Pajuselle.

Kuuma höyryä turottava samo- vaari nostetaan pöydälle ja tulitit- virvoittelevat itseään tuoksuvalle teel- lä.

Punkin päällikkö pyytää Pajusta tutustumaan metsätyöläisten yhteis- esittelyihin. Valokuvat seinät, siistit tiliitit ja valkoiseksi pestyt lattiat, pöydät ja penkit miellyttävästi hyäl- levät silmiä. Parakin toisessa päässä on stahnovilaisten asunto, jossa val- litsee samanlainen puhtaus ja hyvä jär- jestys kuin parakin etuosassakin.

deputaattiryhmän puheenjohtajan- huomaattaa punkin päällikkö.

Tämä näky palautti Valden ajatu- tuksen kauaksi jälkeisiin Matroosan epäkulttuurisiin parakeihin.

— On se sentään kummallista, ettei siellä meillä Matroosassa ole voitu luoda tällaisia kulttuurisia asunto- ja elinoloja työläisille. Vaikka täällä sa- tojen kilometrien päässä liikekeskuk- sista metsien keskellä on voitu tehdä järjestää. Tämä kaikki puhuu sen puolesta, että täällä on järjestetty huoleenpito ihmisistä, stahnovilaisten, paljon paremmin kuin Petroskoin lie- peellä olevassa Matroosassa, tuumii Valde itseksensä.

Tutustuttuaan sahan villajien työ- hön palaa Pajunen mieli nähdä kilpa- lutoveriaan. Niinpä lähtevätkin käy- si miehet metsään punkin päälläkin joldolla.

Metsään johtavaa tietä pitkin asel- lessaan silmälle Pajunen tien kahta puolta olevaa vanhaa petäjäkiköä.

Noin neljän ja puolen kilometrin pituinen metsätieli taittuu nopeasti. Saavuttua pienen joen rannalle, jon- ka uomaan on ajettu Filatovin hak- kaamia tukkeja. Pajunen silmälle huolellisesti tukkikasvoja ja sanaa jo- raattaa:

— Onpa siinä mahtavia tukkeja. Mutta ei vain ole oikein huolella vai- mistettu. Tukkeja ei ole valmistettu tarkkojen mittojen mukaan.

Pajunen huomattuaan tulijat ja kilpailutoverinsa, riemukaasti hui- dahtaa:

— Noo! hei! terve vaan!

— Löysitpö minut täältä korven- kin kätöstä. Tervekseni voin, tällä minä tähtään ottamaan kilpailuto- musta, kilpailu sinun kanssasi, toveri Pajunen.

Lämpimästi perustivat kättä kilpa- lutoverukset. Molempien silmät loisi- vat ihastuksesta ja huudilla leikki ys- tävällinen hymy.

— Tällainen on metsä täällä minul- la, sanoo Filatov.

— Meillä siellä Matroosassa ei ole tällaista metsää, vastaa Pajunen.

Lyhyesti kerrottu kuulumiset, sa- noo Filatov leikkiläisistä: — Ei nyt metsässä ole aikaa pit- kiin keskusteluihin, suunnitella ja täyttävää. On käytävä työhön käsi- k.

(Jatkoo 4:nellä siv.)

